

ראש חודש – בני יששכר חלק ג'

למדנו על הכוח המיוחד של ישראל לקבוע את זמן תחילת כל חודש, כוח שמאפשר גם לקבוע את האופי שלו.

הגימטריא של המילה 'לבנה' (87) שווה לגימטריא של המילה 'בפה', וזה רומז על אותו רעיון, שהחודש (שמתקדש כאמור לפי חידושה של הלבנה) נקבע ומתעצב 'בפה' של ישראל, כלומר לפי מה שישראל קובעים בפיהם מבחינה רעיונית ומבחינה מעשית. רעיונית - בלימוד התורה ובתפילה בכוח ישראל לקבוע את אופיו וצורת התנהלותו, ומעשית - קביעת זמנו של ראש חודש על פי בית דין.

גימטריא נוספת מאירה את העניין ומעמיקה אותו. נתבונן בשם 'הויה' ובאותיות הקודמות לאותיותיו והמאחרות מהן (בסדר האל"ף בי"ת).

ט' י' ל'
ד' ה' ו'
ה' ו' ז'
ד' ה' ו'

יצא לנו שלושה צירופי אותיות במאונך- ט'ד'ה'ד' (מימין) י'ה'ו'ה' (באמצע) כ'ו'ז'ו' (משמאל), כאשר הגימטריא המשותפת לכל האותיות האלו היא 87 כמו הגימטריא של המילה 'לבנה'.

שני הצירופים, טדה"ד ו-כז"ו, כביכול עוטפים את ה-הויה"ה שבאמצע מצדדיו, והם כמו בגד ולבוש עבורו. ה' יתברך מנהיג את עולמו בשתי הנהגות שונות ומשלימות זו את זו - הנהגה טבעית שבה מוסתרת יד ה' שמנהלת הכל, ואפשר לטעות בה ולחשוב שהיא פועלת מעצמה חלילה, והנהגה ניסית וגלויה שמראה באופן חד וברור שה' שולט בעניינים. שם הויה"ה כאשר הוא אינו מכוסה מיוחס להנהגה הגלויה הניסית, והצירופים שעוטפים אותו הם מתאימים להנהגה הנסתרת הטבעית, כמו שבגד מכסה ומעלים את הלבוש אותו. ה'לבנה' (שכאמור הגימטריא שלה תואמת את שלושת הצירופים שהזכרנו), ועניין קידוש החודש שהיא מבטאת, מכילה בתוכה את האיזון העדין הנשמר בין שני סוגי הנהגות: מצד אחד ישנו טבע קבוע וידוע מראש (הנהגה נסתרת) ומצד שני יכולת להראות את הכוח שבסוף קובע מה יהיה (הנהגה הניסית) כוח ה' הנגלה שגנוז בתורה, ושניתן לישראל ההולכים בדרכה.

ולפי זה תתבונן: 'לבנה' בגימטריא 'בפ"ה', כי היא הולכת אחר הפה של ישראל אימתי יקדשו בית דין את החודש.

ואמרו רז"ל במדרשיהו [פסיקתא רבתי פט"ו] כששואלין המלאכים להקב"ה: אימתי ראש השנה? אומר להם: אני ואתם נשאל לבית דין של מטה. וכן אמרו [ירושלמי ר"ה פ"א ה"ג] כשמסדרין בראש השנה למעלה הקתדראות והכסאות למשפט, ונמלכו בית דין של מטה לעבר החודש לעשות ראש השנה למחר, מסלקין הקתדראות והכסאות. כי הכל הולך אחר הפה של ישראל.

ותמצא לפי הנ"ל לבנ"ה בגימטריא השם הנכבד הויה"ה במלבושיו כביכול, דהיינו האותיות אשר הם מוקדמים לאותיות הויה"ה, היינו טדה"ד, ואותיות המאחרים, כז"ו, סך הכל, היינו: טדה"ד הויה"ה כז"ו, בגימטריא לבנ"ה. והנה השם הויה"ה הוא הנהגה הגלויה, והלבושים הם הנהגה הנסתרת כדמיון המלך המסתתר בלבושיו, כמו שאמר הכתוב [ישעיה מה טו] אכן אתה אל מסתתר (והנה אלו השמות הג' הנ"ל הם [בגימטריא] אנ"י הויה"ה, כמו שכתב האריז"ל [פרי עץ חיים שער הברכות פ"ז], בסוד הכתוב כה אמר ד' צבאות אני ראשון ואני אחרון [ישעיה מד ו], שהשמות לפניו ולאחריו בגימטריא אנ"י, ונראה שהוא להורות שאפילו בהסתר, דהיינו כשהוא רק הנהגה מוסתרת בטבע, עם כל זה הכל אני הוא, דהכל בהשגחה מאת השם יתברך, והטבעיים, כוכבי השמים וכסיליהם, אין ביכולתם לעשות שום דבר רק בכח השם הנכבד הויה"ה, שהוא מהווה כל היות ומנהיגם כרצונו בכל זמן ועידן), ממילא לפי זה לבנ"ה בגימטריא ג' שמות הנ"ל, השם הויה"ה בכבודו ובעצמו מורה על הנהגה הגלויה היינו ניסית מה שנשתנית הנהגת הטבע בשידוד המערכה לצורך ישראל ועל ידי מעשיהם על פי התורה, וב' שמות שהם לבושי המלך כביכול, מורה על הנהגה הנסתרת היינו בהלבשת הטבע, והכל נכלל בשם לבנ"ה אשר כפי תולדתה וחסרונה ומילואה יש שינוי עתים בעולם הזה, כי הוא הגלגל הקרוב אלינו יותר, והכל נעשה בפה עמו, כי נמסר הכל לישראל, הבן.